

Wniosek.

Krajowa ustawa z dnia 20. marca 1874, zachowując podział posiadłości ziemskich na tabularne i nietabularne, dozwala wpisać do ksiąg przeznaczonych dla dóbr tabularnych tylko te posiadłości, które podczas założenia nowych ksiąg hipotecznych za tabularne poczytane być mogą, a zatem tylko grunta dawniej dominikalne.

Jeżeli więc właściciel dóbr tabularnych posiada także grunta dawniej rustykalne, to przy założeniu nowych ksiąg hipotecznych parcele te będą wpisane do księgi przeznaczonej dla posiadłości rustykalnych. Taż sama przeszkoda występuje przy każdym nabyciu gruntów dawniej rustykalnych przez właściciela dóbr tabularnych, tak, iż nabyte grunta rustykalne nie mogą być tabularnie wcielone do kompleksu tabularnego.

Okoliczność ta utrudnia wielce przeprowadzenie komasacyi i arondacyi w drodze kupna lub zamiany; nie ulega też wątpliwości, że utworzenie większych posiadłości ziemskich przez połączenie wielu drobnych gruntów włościańskich w jeden kompleks byłoby znacznie ułatwionem, gdyby posiadłość taka mogła być wpisana do ksiąg przeznaczonych dla dóbr tabularnych, gdyż w takim razie miałby właściciel możność zaciągnięcia taniego kredytu hipotecznego.

Ułatwienie zaś komasacyi w tym kierunku jest nader pożądanem wobec nadzwyczajnego rozdrobnienia posiadłości włościańskich.

Z tych powodów podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następującą nowelę do ustawy hipotecznej z dnia 20. marca 1874 roku.

U S T A W A

z dnia zmieniająca postanowienia §. 3 ustawy z dnia 20 marca 1874 o założeniu i wewnętrznem urządzeniu ksiąg hipotecznych.

Za zgodą Sejmu krajowego królestwa Galicyi, Łodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

Art. I.

Przy zakładaniu nowych ksiąg hipotecznych można grunta, należące do realności nietabularnych, wpisać na żądanie właściciela do kompleksu dóbr tabularnych, w teje gminie katastralnej położonych, jeżeli na to zezwoli Namiestnictwo i Wydział krajowy, a te wcielić się mające grunta nie są obciążone.

Art. II.

Po założeniu nowych ksiąg hipotecznych można grunta zapisane w księdze gruntowej, utrzymywanej dla posiadłości nietabularnych, wcielić do posiadłości tabularnych — odpisując je równo-

czenie z karty stanu majątkowego tej posiadłości, z której wydzielone zostały. Można także grunta należące do składu tabularnej posiadłości wydzielić z tej posiadłości i przenieść do księgi gruntowej utrzymywanej dla posiadłości nietabularnych.

Trybunał przynależny, zanim pozwoli na takie wydzielenie lub wcielenie gruntów do posiadłości tabularnej, powinien zasięgnąć opinii Namiestnictwa i Wydziału krajowego. Wydział krajowy wezwie dotyczącą gminę do oświadczenia się, jeżeli mają być wcieleno do posiadłości tabularnej grunta, należące do realności nietabularnych.

Takie oświadczenie gminy jest zbytecznem, jeżeli równocześnie z wcieleniem gruntów nietabularnych do kompleksu posiadłości tabularnej ma nastąpić wydzielenie gruntów do tejże tabularnej posiadłości należących, a podatek od wcielenia się mającej przestrzeni nie jest znacznie większy od podatku przypadającego na przestrzeń wydzielić się mającą.

Postępowanie przy takim wydzieleniu odbywa się według przepisów ustawy z dnia 6 lutego 1869 Nr. 18 dz. pr. p.

Art. III.

Posiadłość zapisana w księdze gruntowej utrzymywanej dla posiadłości nietabularnych obejmującą przynajmniej 100 morgów obszaru w jednym kompleksie, może być na żądanie właściciela przeniesiona do księgi utrzymywanej dla posiadłości tabularnych. Trybunał przynależny, zanim pozwoli na to przeniesienie, powinien zasięgnąć opinii Namiestnictwa i Wydziału krajowego.

Art. IV.

Ustawa niniejsza obowiązuje od dnia jej ogłoszenia.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi sprawiedliwości

We Lwowie dnia 28 września 1881.

Skałkowski w. r.
wnioskodawca.

Włodzimierz Russocki, Szczęsny Koziębrodzki, Mikołaj Wolański, Teofil Żurowski, Juliusz Korytowski, Jan Jocz, T. Merunowicz, Abrahamowicz, Jan Czajkowski, Romanowicz, Goldmann, Gedel, Wolfarth, J. Łukasiewicz, Hipolit Czajkowski, Władysław Koziębrodzki, ks. Sawa, Simon, Waleryan Podlewski, Władysław Wolański, Krukowiecki.